Lietas Nr. 119009916
Lietas arhīva Nr. 1-0099-16/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2016.gada 22.decembrī

Kuldīgas rajona tiesa,
tiesnese Anita Simsone,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk iestāde) 2016.gada 13.septembra lēmumu Nr.20-19/300.

APRAKSTOŠĀ DAĻA.

/pers. A/ iesniedzis sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 13.septembra lēmumu Nr.20-19/300, ar kuru atstāts negrozīts ar 2016.gada 10.augusta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektora S.Būdenieka pieņemtais lēmums, administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 222526, ar kuru /pers. A/ uzlikts naudas sods EUR 160, par Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkta pārkāpumu, pēc Latvijas APK 149.^{8} panta divpadsmitās daļas.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmums ir atceļams un lietvedība izbeidzama, jo pārkāpumā neesot administratīvā pārkāpuma sastāva, jo uzskata, ka ātrums nofiksēts pirms ceļa zīmes, apdzīvota vieta Sāti.

Iestāde paskaidrojumus nav iesniegusi.
/pers. A/ un iestāde nav lūguši sūdzību skatīt mutvārdu procesā.

MOTĪVU DAĻA.

2016.gada 26.jūlija administratīvā pārkāpumu protokols Nr. 222526 (lietas 4.lapa) pierāda, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, par to, ka /pers. A/ 2016.gada 26.jūlijā plkst.23.40 autoceļa Tukums – Kuldīga, 15 kilometrā virzienā no Tukuma vadīja vieglo automašīnu *VW Touran*, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, ar fiksēto braukšanas ātrumu 86 km/h zīmes „Sāti" apdzīvota vieta sākuma darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h.

Protokolā norādīts, ka /pers. A/ pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktu un ar šādām darbībām izdarījis pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā.

Lēmums (lietas 5.lapa) pierāda, ka 2016.gada 10.augustā iestāde izskatot administratīvo pārkāpumu, konstatējusi, ka 2016.gada 26.jūlijā plkst.23.40 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli WV Touran, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa ceļu Tukums –Kuldīga, 15 kilometrā, virzienā no Tukuma, apdzīvotā vietā „Sāti", ceļa zīmes Nr.555 „Apdzīvotas vietas sākums", darbības zonā, ar ātrumu 86 km/h, pie maksimāli pieļautā ātruma 50 km/h. Pārkāpums fiksēts ar radaru ISKRA Nr.13292, kura pieļaujamā kļūda +/- 3km/h. Pieļaujamais ātrums pārsniegts par 33 km/h.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ pārkāpis Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 Ceļu satiksmes noteikumi 101. punktu.

Ar minēto lēmumu /pers. A/ atzīts par vainīgu par Latvijas APK 149.8 panta divpadsmitās daļas pārkāpumu un sodīts ar naudas sodu EUR 160.

Par šo lēmumu /pers. A/ iesniedzis sūdzību.

2016.gada 13.septembrī Valsts policijas Kurzemes reģionālās pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks /pers. E/ izskatot minēto sūdzību, atzinis, ka /pers. A/ ir izdarījis minēto pārkāpumu un 2016.gada 10.augusta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektora /pers. F/ lēmumu atstājis negrozītu un sūdzību noraidījis.

Par šo lēmumu /pers. A/ iesniedzis sūdzību tiesā.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmums ir atceļams un lietvedība izbeidzama, jo pārkāpumā neesot administratīvā pārkāpuma sastāva, jo uzskata, ka ātrums nofiksēts caur kokiem, pirms ceļa zīmes – apdzīvota vieta, Sāti.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem, veicama stingri ievērojot likumību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums; 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai (..).

Tiesa atzīst, ka ar 2016.gada 26.jūlija administratīvā pārkāpumu protokolu Nr. /numurs/ (lietas 4.lapa), Lēmumu (lietas 5.lapa), /pers. G/ ziņojumu (lietas 17.lapa), informāciju no Google Maps (lietas 18.lapa), verificēšanas sertifikātu (lietas 19.lapa) savstarpējā cēloniskā sakarībā, ticami ir pierādīts, ka /pers. A/ 2016.gada 26.jūlijā plkst.23.40 autoceļa Tukums – Kuldīga, 15 kilometrā virzienā no Tukuma vadīja vieglo automašīnu VW Touran, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, ar fiksēto braukšanas ātrumu 86 km/h zīmes „Sāti" apdzīvota vieta sākuma darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h.

Ņemot vērā, ka iestāde ir atsaukusies uz publiski pieejamo informāciju no Google Maps, lai norādītu vietu, kur apdzīvota vieta Sāti, policijas darbinieki fiksēja ātruma pārkāpumu, tiesa minēto informāciju pārbaudīja https://www.google.lv/maps/@56.9099685,22.970832,3a,75y,231.76h,102.58t/data=!3m6!1e1!3m4!1sv2EUMmwlBFvPCxeOczsUg!2e0!7i13312!8i6656 un secina, ka publiski

pieejamā informācija sakrīt ar lietā norādīto informāciju un tā pierāda, ka ceļa vieta, kur tika fiksēts ātruma pārkāpums atrodas ceļa posmā, kurš iet caur apdzīvotu vietu Sāti, konkrēti, apdzīvotās vietas vidus daļā. Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka nav absolūti nekāda objektīvi attaisnojuma, ka automašīna ceļa zīmes Nr.555 „Apdzīvotas vietas sākums", darbības zonas vidus daļā, tiek vadīta pārsniedzot 50 km/h ātrumu.

Tāpat aplūkojot minēto interneta vietni, tiesa uzskata, ka nav pamatots sūdzības iesniedzēja apgalvojums par to, ka ātrums fiksēts caur kokiem, jo ceļa posms, no vietas, kur policijas darbinieki fiksēja ātruma pārkāpumu, policijas darbinieku automašīnas atrašanās vieta, no vietas līdz vietai, kur fiksēts ātruma pārkāpums ir pārskatāms. Tāpat no minētā ir skaidri redzams, ka no vietas, kur fiksēts ātruma pārkāpums līdz apdzīvotās vietas Sāti sākumam, ir daudz garāks ceļa posms, nekā līdz vietai, kur atradās policijas darbinieki.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumi Nr.279 Ceļu satiksmes noteikumi 101. punktā noteikts, ka *apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.*

Tiesa uzskata, ka ar lietā savāktajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts, ka 2016.gada 26.jūlijā plkst.23.40 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli WV Touran, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa ceļu Tukums–Kuldīga, 15 kilometrā, virzienā no Tukuma, apdzīvotā vietā „Sāti", ceļa zīmes Nr.555 „Apdzīvotas vietas sākums", darbības zonā, ar ātrumu 86 km/h, pie maksimāli pieļautā ātruma 50 km/h. Tiesa atzīst par pierādītu, ka pieļaujamais ātrums pārsniegts par 33 km/h.

Tādā veidā ar savām darbībām /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktu un ar šādām darbībām izdarījis pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta divpadsmitajā daļā.

Ievērojot teikto, tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja iebildumi pret iestādes lēmumu nav apstiprinājušies un nav pamatoti.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN, vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības. Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Tiesa atzīst, ka atļautā transportlīdzekļu braukšanas ātruma pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu sodīšana ir obligāta nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par transportlīdzekļu braukšanas ātruma pārkāpšanu.

Tiesa atzīst, ka pašreizējais tiesiskais regulējums, uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Latvijas APK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumi Nr.279 Ceļu satiksmes noteikumi, nosaka ceļu satiksmes kārtību. Noteikumu mērķis ir nodrošināt ceļu satiksmes drošību. Satiksmes drošības jomā valstij ievērojot Eiropas ceļu satiksmes drošības politikas pamatnostādnes 2011.–2020. gadam, īpaša uzmanība jāpievērš satiksmes dalībnieku uzvedības uzlabošanai, kuras ietvaros pastiprināti jāveic ceļu satiksmes noteikumu ievērošanas kontrole.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā noteikts, ka *par šā panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", —*

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam simt sešdesmit euro apmērā.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta vienpadsmitajā daļā noteikts, ka *par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas*(..).

Izvērtējot minēto un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā noteikto soda mēru, tiesa secina, ka valsts norādītos pārkāpumus ir atzinusi par būtiskiem, un tādiem, kas ievērojamā mērā aizskar valsts intereses ceļu satiksmes drošības jomā, un tāpēc ir noteikts konkrēts soda mērs, nevis soda minimālā un maksimālā robeža.

Tiesa atzīst, ka pieņemot minēto normu un nosakot par šo pārkāpumu norādīto sodu, likumdevējs ir izvērtējis lietderības apsvērumus, samērīgumu starp pārkāpuma sabiedrisko bīstamību un pārkāpuma sekām, un pamatoti atzinis, ka par pārkāpumiem persona ir sodāma, turklāt ir noteicis konkrētu soda mēru.

Līdz ar ko, tiesa uzskata, ka ar šādu bargu sodu valsts pilda savu pienākumu panākt drošību ceļu satiksmē, lai personas ievērotu Ceļu satiksmes noteikumus un tiktu samazināts to ceļu satiksmes negadījumu skaits, kurus izraisa atļautā ātruma pārsniegšana un kuros iet bojā personas.

Izvērtējot teikto kopsakarībā, tiesa uzskata, ka pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2016.gada 13.septembra lēmums Nr.20-19/300, atstājams negrozīts, un sūdzība noraidāma pilnībā.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka /pers. E/ 2016.gada 13.septembra lēmumu Nr.20-19/300 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību pilnībā noraidīt.

Spriedums pārsūdzams 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A.Simsone